

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

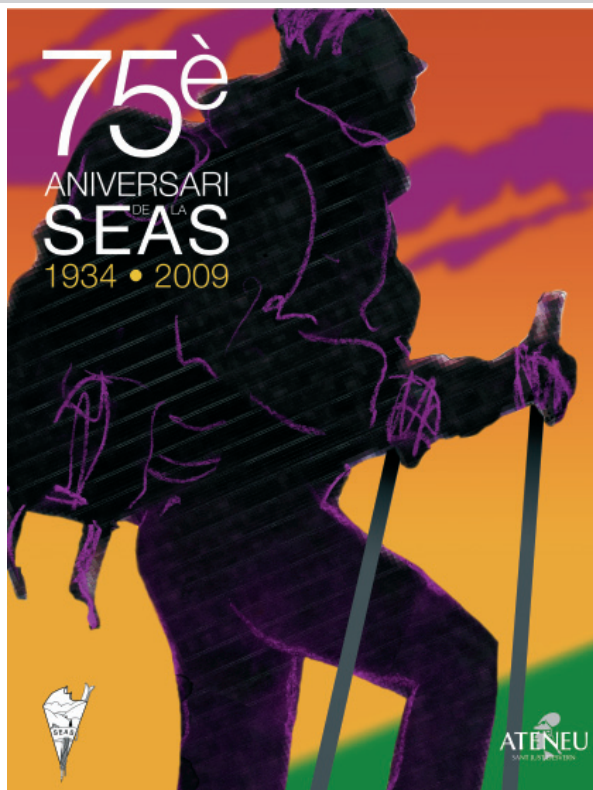
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

*Cartell i logo del
75è aniversari de la Secció*

*El logo és obra d'Adam
García García, i el cartell de
Teresa Diego Andrés*

Núm. 278
Setembre
octubre
2008

SOPAR DE MOTXILLA

20 setembre — Sopar de Motxilla a les 21 h al Pati del Roure. Durant el sopar es lliuraran els premis al millor cartell i logo del 75è aniversari, i a les fotos guanyadores del Concurs Fotogràfic 2008.

CICLE 75 ANYS DE MUNTANYA I CULTURA

28 setembre — Travessa Ulldeter — Núria (Ripollès) amb sortida del Parador a les 6 del matí.

24 octubre — Conferència «Interpretació del paisatge» per Josep Maria Panareda, a les 20.30 h al local social.

26 octubre — Excursió: Vidrà, Puigsacalm, font Tornadissa i coll de Bracons (Garrotxa), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

14 novembre — Conferència «Passat, present i futur de les seques» per Mariano Barriendos, a les 20.30 h al local social.

16 novembre — Excursió: Sadernes, Talaixà, Hortmoier i Oix (Vall del Llierca, Garrotxa), amb sortida del Parador a les 7 del matí.

MATINALS

19 octubre — Excursió a la Castellassa de can Torres (Sant Llorenç del Munt) amb sortida de la plaça

Verdaguer a les 7.30 h. Informació al tel 93 371 51 98 (nits).

9 novembre — Excursió al Matagalls (Montseny) per l'obaga (amb sortida de la plaça Verdaguer a les 6.30 h.

23 novembre — Excursió al Puig Vicenç i Penyes del Moro (Vallirana, Baix Llobregat) amb sortida de la plaça Verdaguer a les 8 h.

PESSEBRE DE LA SEAS

29 i 30 novembre — Col·locació del Pessebre de la SEAS al cim del Pla de Pujalts del Montgrony (Ripollès).

CAMINADA POPULAR

5 octubre — Celebració de la 13a Caminada Popular per Collserola. Sortida a les 9 del matí des del Pati del Roure de l'Ateneu. Les inscripcions es faran els dies 30 de setembre i 1 i 2 d'octubre de 8 a 9 del vespre a al local de la SEAS, i mitja hora abans en el dia i lloc de la sortida.

FLAMA DE LA LLENGUA

18 octubre — Participació de la SEAS en el 40è aniversari de la Flama de la Llengua Catalana a Montserrat, com a una de les entitats que van participar en l'organització de la primera edició l'any 1968.

UN CARTELL I UN LOGO PER AL 75è ANIVERSARI

Quan vam començar a treballar en els actes que havien de constituir el programa de celebracions del 75è aniversari, una de les primeres decisions que es van prendre va ser la de convocar un concurs per decidir el cartell i el logo que haurien de presidir els actes de l'aniversari. A la convocatòria s'hi van presentar 15 concursants (7 de Sant Just, 6 de Barcelona, 1 de Masquefa i 1 de Quart de Poblet), amb un total d'11 cartells i 11 logos, essent guanyadors: Teresa Diego Andrés amb el cartell «Amunt!» i Adam García García amb el logo «75 anys com el primer dia», ambdós reproduïts a la portada d'aquest butlletí.

El jurat va estar format per: Maria Àngels Fortea, Marta Balada, Josep Maria Marquès, Josep Requena i Bernat Macià. El jurat, segons paraules de Josep Maria Marquès, president de l'Ateneu, va seguir un procés previ de selecció d'aquelles obres que, d'acord amb els membres del jurat, complien uns criteris que es consideraven indispensables.

Els criteris que van prevaler per elegir el cartell guanyador, presentat per Teresa Diego, van ser el de tenir un llenguatge clar amb una imatge que reflecteix clarament l'esperit

montanyenc i una fàcil identificació del text sobre la commemoració. Per altra banda, el cartell té una bona composició i un bon equilibri de colors i de contrast, i finalment es destaca la influència que hi ha en relació a la història del cartellisme català.

Pel que fa al logo, es va valorar el seu vis montanyenc i la claredat sobre el missatge commemoratiu, mentre que per altra banda van ser decisius els criteris relacionats amb la finalitat del que ha de ser un logo. En aquest aspecte el logo destaca per la seva funcionalitat com a logotip amb una bona facilitat per canviar de mida, una adequada integració dels elements i una fàcil reproducció en un mitjà imprès per la seva claredat, tenint en compte a més que serà molt reproduït en blanc i negre a través de tota mena d'impresos i fulls que es reparteixin durant l'aniversari.

Val a dir que les obres guanyadores ho van ser per unanimitat del jurat, tot i la qualitat de la resta de les que es van presentar.

Per la SEAS ha estat una satisfacció la bona acollida que ha tingut el concurs, que ens ha permès disposar del cartell i del logo que ens acompanyaran a partir del Sopar de Motxilla d'enguany on donarem un primer tret de sortida del proper 75è aniversari.

LA VALL D'ÀRREU

Agustí Revilla

Uns amics de la SEAS ens vam reunir el dijous dia nou d'agost de dos mil set per gaudir del paisatge d'aquesta contrada meravellosa a les Valls d'Àneu, al Pallars Sobirà. Conxita Cañas, Maria Cònsul, Romi Porredon, Josep Maria Ballart, Isidor Cònsul i qui escriu, Agustí Revilla, després d'un copiós esmorzar i d'una animosa xerrada sobre les vacances, ens dirigim cap al port de la Bonaigua.

Punt de partida

Comencem l'excursió al Pletiu de Son, un indret al quilòmetre 48 de la carretera C-28 d'Esterri d'Àneu a Vielha, situat a la dreta de l'últim revolt després de la Mare de Déu de les Ares i abans del port. Aquí es poden aparcar els cotxes. Hem de pujar de cop un desnivell de gairebé quatre-cents metres fins a una collada on hi ha una basseta d'aigua. El camí es va enfilant en zig-zag de tal manera que la pujada no és feixuga; és aconsellable començar a caminar d'hora per tal d'estalviar-nos la solana. Aquesta via va ser construïda pels militars durant la guerra civil; al Cap de Cumials encara queden restes de la caserna i alguna trinxera. Com que el vessant

és pendent, els ulls han de mirar a terra, i a terra van descobrint la riquesa de flors que en aquella hora comencen a obrir-se per a ésser contemplades i admirades: gencianes, campànules, matafocs i xicoies. La pujada es pot fer en menys d'una hora però tardem més perquè un o altre es va aturant a gaudir de les flors i a fotografiar-les.

Situació

Arribem a la collada i a la bassa; habitualment hi ha un ramat de cavalls bevent aigua; avui no hi són, deuen estar en una altra bassa o en un altre estany. Ens situem i estudiem la geografia que ens envolta. A l'est, a la nostra dreta, el Cap de Cumials i el Pic de Muntanyó de Sorpe, de contorns suaus que conviden a passejar-hi; ho farem en una altra ocasió. Al nord, davant mateix, el Pic de Pedó (altres li diuen *Pudo*). Entre el Cap de Cumials i el Pic de Pedó es pot baixar (també en una altra ocasió) als Clots de Rialpa, aigüamolls de gran bellesa i molt rics de flora i fauna. A l'esquerra, al nord-oest, el Tuc de la Cigalera. A l'oest, a sota, el port de la Bonaigua i les corbes de la carretera, però mirant lluny es poden albirar els Besiberis amb una llarga taca blanca de neu. I al sud, darrera nostre, el Puig de la Bonaigua, l'Agulla de les Ares i la vall de Gerber.

L'estany de Muntanyó

És la següent fita. De la bassa surt un corriol que voreja per l'oest el Pic de Pedó. Des del camí veiem a l'esquerra, a sota, el Clot de l'Estany Pedó, una altra basseta molt bufona amb riquesa de flora i fauna aquàtiques; ens atrau però no hi hem de baixar, ens hem de mantenir sense perdre alçada. Aviat arribem a la collada de l'Estany Pedó des d'on podem contemplar, als nostres peus, l'Estany de Muntanyó. Altres vegades que hem passejat per aquestes contrades no hem trobat cap excursionista; avui ens creuem amb alguns; el motiu pot ser que el telecadira del port de la Bonaigua funciona aquest mes d'agost i els caminadors hi pugen per estalviar-se el camí dels militars. Mentre estem a la collada arriba un grup de cinc joves que baixen del Tuc de la Cigalera; veiem també dos

pastors acompanyats d'un gos que acaben de deixar un ramat d'ovelles al Pic Pedó. I ens saluda un matrimoni; el món és un mocador petit: la dona havia anat a escola amb la Romi. El paratge és encisador, la vista sobre l'Estany és espectacular, la conversa amb els excursionistes és animada; ens hi vam aturar una llarga estona. Les aigües de l'estany desguassen als Clots de Rialpa on s'ajunten amb les dels aiguamolls i formen el riu Muntanyó que es dirigeix cap al riu d'Àrreu.

L'estany de Garrabeia

L'Estany de Muntanyó ens convida a baixar i a prendre-hi un bany, però hem de fer via. El voregem per l'oest, sense perdre alçada. Més endavant observem, a la nostra esquerra, sota el Cap de Muntanyó d'Àrreu, un altre estany, petit i gairebé assecat,

*Clot de l'estany Pedó
des del pic de Pedó.
Fotografia de
Conxita Cañas.*

*Estany de Muntanyó.
Fotografia de Conxita
Cañas.*

però amb moltes flors als voltants, com ara el fiteuma orbicular, l'àster alpí i molts cards blaus. Estem a l'estatge alpí, a dos mil quatre-cents metres d'alçada; no hi ha arbres ni matolls, tret d'algun pi negre aïllat, només prats alpins i moltes flors. Aviat arribem a la collada de Garrabeia, entre dues petites serres, des d'on esguardem, novament bocabadats, l'Estany de Garrabeia, envoltat d'eterna solitud i d'immensa bellesa. I no només l'estany, sinó també els cims: Tuc de Rosari, Tuc de Bonabé i Pic de Cuenca; i els petits estanys d'aquest circ. Ens trobem al circ glacial del massís granític de Marimanya.

(En aquestes muntanyes està permesa la caça de l'isard. Hi ha dos tipus de caça: la Selectiva i la de Trofeu. Per a ambdós tipus cal

disposar de permís i pagar unes quotes; la de Trofeu és més cara. La selectiva permet caçar cabres velles o amb defectes, com ara que li falti una banya. La de Trofeu permet caçar l'animal jove i sa; el trofeu es puntua depenent del gruix i altura de la banya, i cada puntuació té un preu. El caçador ha de disposar d'un document, amb fotografia inclosa, de la Conselleria de Medi Ambient; el caçador mostra el permís al guarda que l'acompanyarà durant la jornada; només pot anar un caçador amb el guarda; s'admet una tercera persona, però sense escopeta. Un caçador només pot capturar un isard i ho ha de fer amb un màxim de tres trets. Un cop aconseguida la peça, el guarda emet un document al caçador i aquest l'ha de lliurar a la Conselleria).

El matrimoni que ens acompanya i el grup de joves tornen cap al punt de sortida: “adéu-siau”, “ha estat un plaer”, “que tingueu bones vacances”; i nosaltres iniciem la baixada a l’Estany de Garrabeia. La senda s’obre pas entre catifes de nerets i nabius. Abans d’arribar a l’estany, a la nostra dreta, hi ha una altra bassa amb molta vegetació aquàtica que sedueix les càmeres fotogràfiques. I més flors.

- *Maria, guaita quina àrnica més formosa*

- *Em sembla, Romi, que és seneci*

- *Agustí, treu el llibre de flors*

- *Les dues són grogues. L’àrnica té una tija amb pèls, fulles només a la base, i una margarida en cada tija. La tija del seneci té moltes fulles allargades i serrades, i de cada tija surten diverses margarides.*

L’estany de Rosari d’Àrreu

Voregem per la dreta l’estany de Garrabeia i girem cap a l’est; el viarany no està ben marcat; hem de continuar el descens per la vall però no veiem fites continuades; sabem que hem de travessar el torrent que baixa del Garrabeia al Rosari. Durant una estona ens vam perdre, però no ens va saber greu. Vàrem creuar un paratge bucòlic d’aiguamolls; un ramat de vaques, i el seu mascle, hi jeien a plaer. La nostra presència no les destorbava gens tot i que no van permetre que els toquéssim les banyes. En aquest planell l’aigua que-

da estancada en bonics meandres. Mirant l’aigua del patamoll podem observar la presència d’amfibis: caps - grossos, granotes de mida normal i granotes de mida petita; alguna granota era més petita que el cap - gros. I les flors: seneci, àrnica, didalera i ranuncles blancs. Més avall, prop ja de l’estany, pasturava un ramat de cavalls. L’Estany de Rosari d’Àrreu és allargat; a l’entrada, a la part oest, forma un aiguamoix amb moltes plantes aquàtiques que imiten talment un camp de cereals. Està enfonsat entre dues serres i envoltat per un bosc de pi negre. Ens hi vam aturar a dinar; sota la copa d’un pi hi ha una taula de pedra, i uns troncs ben tallats feien de seients. Prop de la taula unes pedres envolten un grapat de cendres: algú hi deu passar la nit; potser algun pescador. A l’estany neden uns peixos petits, *barons*, que es feien servir com a esquer per a les truites i que s’han reproduït de manera incontrolada. Però també hi ha truites, grosses i bufones; per pescar-les cal un permís de l’Ajuntament, i la peça no pot ser més petita de vint centímetres. En el bosc del voltant viu una colònia de galls fers.

El camí d’Àrreu

Havent dinat i després d’una becaina iniciem la baixada al costat del riu fins al poble d’Àrreu. Aviat arribem al Pletiu de Sellerte, en l’indret anomenat La Bigarroia, on el riu

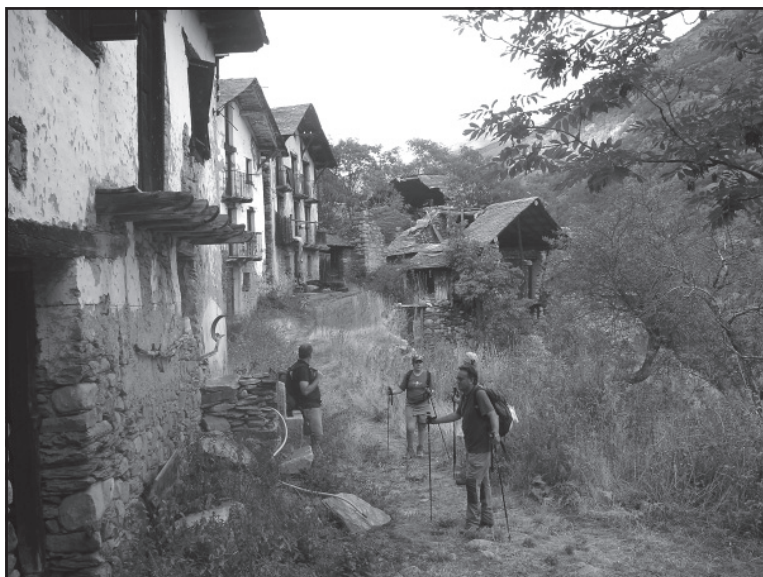
Muntanyó s'uneix al riu d'Arreu. (Al Pallars Sobirà s'escolta i s'escriu sovint la paraula Pletiu, sinònim de Pleta; és un corral, obert o tancat, situat a la muntanya on es guarda els ramats de vaques o d'ovelles; dins hi ha la cabana del pastor; els amos hi anaven la tardor per a triar cadascú el seus animals. De pletes encara en queden a la comarca sobretot a la Vall d'Àssua on estan en plena activitat). Si mirem enrere, cap al sud, tenim una vista magnífica sobre els Clots de Rialpa, el Pic de Muntanyó de Sorpe i el Cap de Cumials. El camí és llarg i presenta un desnivell de nou-cents metres. No és massa feixuc perquè estem coberts per l'ombra dels avellaners i dels bedolls, i acompanyats per la remor de l'aigua del riu, remor que les cascades transformen en soroll eixordador, com si s'apropés una tempesta. Més avall són els roures

els que ens protegeixen de la solana. Les falgueres i els bàlecs entapissen el vessant de la muntanya. El bàlec és un arbust de color gris molt estès a les muntanyes del Pallars; floreix a la primavera i la flor és groga com la de la ginesta; a l'agost ja no té flors però sí fruits que són llegums curts i peluts; desprèn una olor amargant característica. Arribem a les bordes d'Àrreu, en ruïnes, i després al poble. Les façanes de les cases estan orientades al sud per aprofitar l'escalfor del sol; el poble està deshabitat des dels anys vuitanta, entre altres causes, perquè no hi arriba carretera ni pista, només s'hi pot accedir a peu; però les cases encara estan conservades i sempre que hi hem anat n'hi ha alguna habitada; en una ocasió eren uns excursionistes que hi pernoctaven; en una altra vam xerrar llarga estona amb un jove que hi passava l'estiu amb

*Imatge presa a
l'estany de Garrabeia*

Poble d'Àrreu.
Fotografia de
Maria Cònsul

el seu fill i ens va convidar a entrar a *casa seva*; a l'hivern també hem vist fum sortint d'alguna xemeneia. Els podríem denominar *neorurals* o *okupes*; a la comarca els anomenen *hippies*. Des del poble ens podem apropar a l'ermita romànica de la Mare de Déu de les Neus. Seguim baixant; les aigües del riu d'Àrreu xoquen de manera violenta contra les de la Noguera Pallaresa; travessem aquest riu pel magnífic pont romànic i entrem al poble de Borén. Aquest últim tram del camí que uneix Àrreu, la Mare de Déu de les Neus i Borén està marcat amb cercles grocs pel Consell Comarcal com a Itinerari Cultural i de Natura. A la plaça de Borén, i davant l'església de Sant Martí, donem per acabada aquesta llarga però meravellosa excursió.

Vàrem superar quatre-cents metres de desnivell de pujada i mil tres-cents de baixada a més dels petits desnivells acumulats. Vam emprar nou hores, però es pot fer en menys temps; volíem fruit plenament del paisatge, de l'aigua i de les flors. La climatologia ens va ser favorable: els dies anteriors va ploure molt, les temperatures van baixar bastants graus i el dia de la caminada lluí un sol amable i sense xafogor. És convenient disposar de dos cotxes, deixant un al port de la Bonaigua i l'altre a Borén; de totes maneres és fàcil disposar de servei de taxi amb un preu assequible.

(Agraïm les aportacions de l'amic Josep Soldevila, de casa Gudoví de València d'Àneu, que fou guarda de la reserva Alt Pallars – Aran).

EL MONTMALÚS DES DE VALLCIVERA

Jordi Gironès

El cim del Montmalús s'alça a una altitud de 2.782 metres formant part de la capçalera de la Valira d'Orient. Es troba situat al bellmig de la carena que uneix el pic Alt de la Cubil (oest) i els pics d'Envalira, fent de divisió dels circs de Pessons i dels Colells.

Aquest cim es pot assolir fàcilment des de l'estació d'esquí de Grau Roig (2.100 m) a través de la collada de Montmalús, si bé l'excursió que proposem en aquesta ocasió és força més llarga i recomanable.

Es tracta d'iniciar l'excursió a la masia de Cal Jan (1.600 m) on arribarem mitjançant una pista forestal, transitable per a tot tipus de cotxe, des de Lles i Vilella (Cerdanya).

El primer tram de l'itinerari discorre per una pista forestal, tancada al trànsit, que permet anar guanyant alçada sense gairebé adonar-nos-en per dins de la vall de la Llosa. Tot just al començament cal observar a l'altra banda del riu l'ermita de la Mare de Déu dels Àngels i el castell de la Llosa, ambdós mig enrunats.

Després d'una plaentera pujada enmig d'un bosc de pi roig, que va passant a pi negre a mesura que guanyem alçada, arribarem en 1 h

Pic de la Portella dels Colells. Fotografia de Jordi Gironès

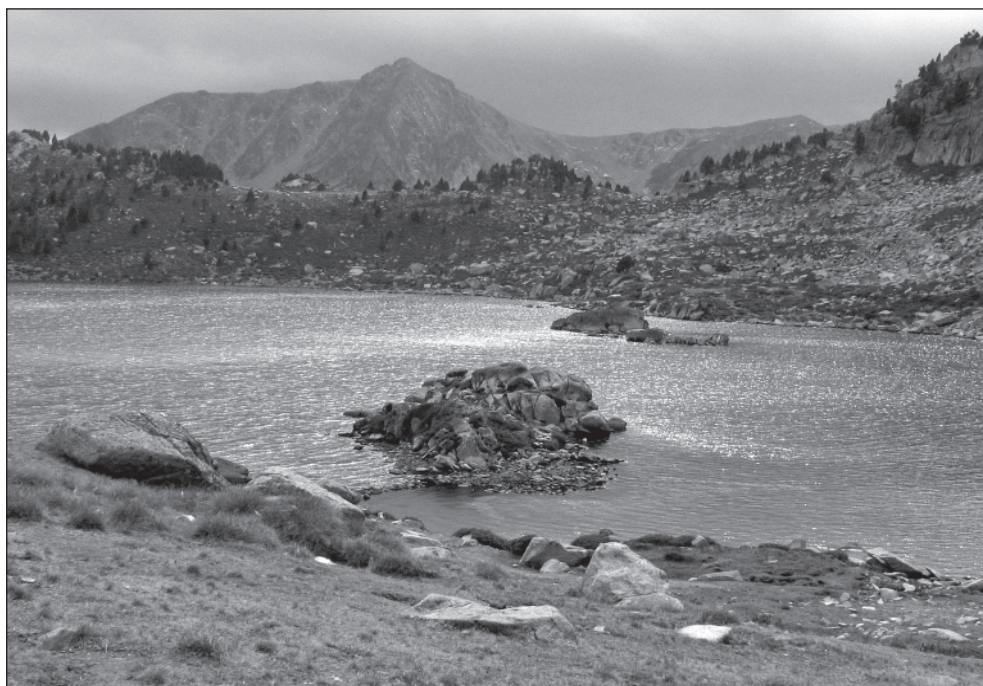
20 min al Prat Xuixirà després de travessar el riu per un pont en bon estat. Aquest prat esdevé molt acollidor trobant-se presidit pel pic de la Portella dels Colells i amb una cabana en mal estat de conservació. És un excel·lent indret per fer-hi una aturada damunt la gespa.

Reprenem el camí que s'enfila una mica fins arribar a un punt on hi ha una important cruïlla de camins (2.060 m). Fins ara havíem seguit el curs del riu de la Llosa amb el GR-107, però ara cal parar atenció i creuar el pont del riu de Vallcivera i prendre el GR-11 a l'esquerra en direcció oest. Ben a prop trobaríem la cabana dels Esparvers aigües amunt on el riu pren el nom d'Engaït i remuntant-lo faríem cap a la Portella Blanca d'Andorra (2.521 m), però si prenguéssim el GR-11 cap a la dreta (est) assoliríem la Portella d'Engorgs (2.696 m) camí de Malniu.

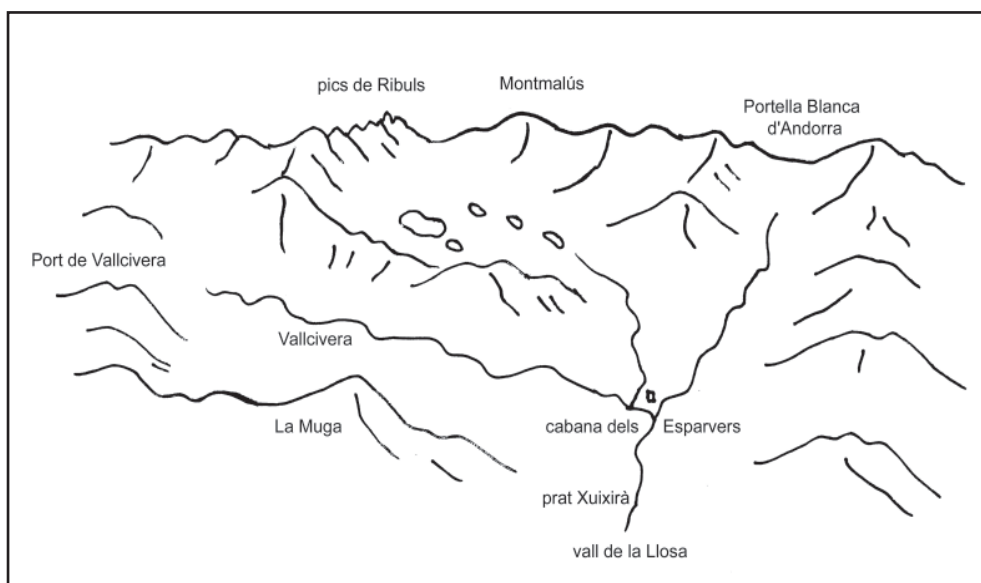
A partir d'ara ens endinsem en un dels racons més desconeguts del nostre Pirineu, però d'una gran bellesa. Es tracta d'una vall tancada al principi amb un bosc dominat pel pi negre amb alguns bedolls, faigs i blades que donen un colorit vistós durant la primera quinzena d'octubre. El camí puja ja més fort arran de riu fins arribar al pla de Vallcivera, però cal parar atenció i prendre el camí que s'enfila al balcó on hi ha el pla amb els estanys de Montmalús. Aquest camí deixa el GR just en arribar a l'esmentat pla de Vallcivera, però abans d'entrar en ell. Està ben senyalitzat amb fites si bé no hi ha marques de

pintura ni rètol, per la qual cosa cal estar amatents. El corriol inicia la pujada a uns 2.250 m aproximadament en direcció nord per la vora del torrent que desguassa des dels estanys. Arribarem a l'estany gran havent emprat 2 h 45 min. des de Cal Jan. Som en territori andorrà.

Enfront tenim el Montmalús, la pujada al qual ja s'insinua fàcil. Sense perdre la direcció nord que seguïem enfilem l'evident collada de Montmalús on hi ha una gran panoràmica del circ dels Colells i de tots els cims que envolten el port d'Envalira. Fins al cim haurem trigat 3 h 40 min.

Estany de Montmalús amb el pic de la Muga al fons. Fotografia de Jordi Gironès

Ara ens toca retornar a l'estany gran de Montmalús i acostar-nos al refugi andorrà que hi ha on podrem dinar o fer una queixalada. Haurem baixat en 30 min. i des de l'estany gaudirem d'una bona visió de l'esvelt cim de la Muga, situat al sud i que ja havíem divisat des del pla de Vallcivera.

Toca hora de tornar i ho podríem fer pel torrent de Montmalús, que davalla per llevant fins a la cabana dels Esparvers. Decidim fer-ho, però, pel mateix camí perquè la Vallcivera ens ha agradat molt i volem resseguir-la de nou per la seva bellesa.

Vall de la Llosa avall ens va passant el temps sense adonar-nos que al final acabem acumulant 6 h 40 min de camí efectiu fins al punt de sortida de Cal Jan.

Ha estat una excursió molt recomanable que tant es pot fer a l'inici de la tardor com a principi d'estiu quan el verd comparteix colors amb el blanc de les carenes nevades. L'hivern, però, també possibilita una excursió en raquetes que només recomanaríem fins a la cabana dels Esparvers o fins a la Portella Blanca a tot estirar, això si no es tracta d'un excursionista amb molt bona forma perquè la tirada és forta i amb raquetes i neu acaba sent-ho més.

Horari acumulat:

Cal Jan, cabana de Prat Xuixirà 1.20, estany de Montmalús 2.45, pic de Montmalús 3.40, refugi de Montmalús 4.10 i cal Jan 6.40 h.

SEAS

MATINALS 2008 - 2009

SECCIÓ EXCURSIONISTA DE L'ATENEU SANTJUSTENC (SEAS)

Carrer de l'Ateneu, 5-7 Sant Just Desvern.

Horari de local: dimarts de 8 a 9 del vespre, o al telèfon 93 371 51 98 (nit)

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Correu: jgiro2002@yahoo.es

2008

OCTUBRE

19 Castellassa de can Torres – Sant Llorenç del Munt (Vallès Oc.)

NOVEMBRE

9 Matagalls per l'obaga del Matagalls (Montseny)

23 Puig Vicenç – Penyes del Moro (Vallirana, Baix Llobregat)

DESEMBRE

14 Rodals de can Bosquets (Collserola)

2009

GENER

18 Puig Aguilera – Òdena (Anoia)

FEBRER

1 Castell de Penyafort – Puig de la Sanabra (Alt Penedès)

22 Font de Montseva – Vallcarca (Garraf)

MARÇ

1 Canyamars – Puig del Montalt (Maresme)

22 Tines de la vall del Flequer – sortida cultural (Bages)

ABRIL

5 Vallcàrquera – Sant Cristòfol de Monteugues (Vallès Or.)

MAIG

24 Montserrat

JUNY

6 Valldarques (Alt Urgell). Sortida de cloenda de tot el dia.

SEAS**75 anys de muntanya i cultura****Conferències i excursions
2008 – 2009**

Setembre	28	Travessa Ulldeter – Núria (Ripollès)
Octubre	24	«Interpretació del paisatge» Josep Maria Panareda
	26	Excursió: Puigsacalm (Garrotxa)
Novembre	14	«Passat, present i futur de les sequeres a Catalunya» Mariano Barriandos
	16	Excursió: Talaixà i Hortmoier (Vall del Llierca, Garrotxa)
Desembre	12	«La gestió de l'aigua a Catalunya» Narcís Prat
	14	Excursió: Matagalls, Sant Segimon i Viladrau (Montseny)
Gener	9	«Aprendre geologia fent excursionisme» Miquel Vilaplana
	11	Excursió: del Port de la Selva al Cap de Creus (Alt Empordà)
Febrer	13	«La flora de l'alta muntanya als Pirineus» Josep Nuet
	15	Excursió: Taga i Ogassa (Ripollès)
Març	13	«La cristianització a Catalunya» Joan Bada
	15	Excursió: Montsec de Rúbies (Noguera)
Abril	17	«El procés de feudalització» Joan F. Cabestany
	19	Excursió: muntanya de les Salines (Alt Empordà)
Maig	15	«SEAS: muntanya i cultura» Daniel Cardona
	17	Excursió: serra de Busa (Solsonès)
Juny	7	Excursió: Roc de Madres (Capcir)
Juny	21	Excursió: cloenda

Les conferències dels cicles temàtics tenen lloc els divendres a 2/4 de 9 del vespre

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 7 de juliol de 2008

— Altes: Mar Alemany Pertíñez (1008), Alba Rañé Mancha (1009), Juli Amigó Valencia (1010) i Néstor Rives Palma (1011).

— S'ha rebut informació de la Vegueria confirmant que els articles conflictius que ens podien afectar per la necessitat de tècnics esportius en segons quines excursions, han estat derogats per la Generalitat i ja no hi ha problema de moment.

— La nostra Secció va formar part de la comissió organitzadora de la primera Flama de la Llengua Catalana que va tenir lloc l'any 1968, motiu pel qual hem estat convidats per la Federació a participar en la celebració del 40è aniversari que tindrà lloc el 18 d'octubre a Montserrat.

— La Federació ens ha atorgat 102,95 euros per la tramitació de 71 llicències fetes pels nostres socis durant el 2007.

— Es donen a conèixer els guanyadors del concurs per al cartell i el logo del 75è aniversari que han estat: «Amunt!!!» de Teresa Diego Andrés pel cartell i «75 anys com el primer dia» d'Adam García García (ambdós els reproduïm a la portada).

PREN EL CAVA DE LA SEAS

A partir del Sopar de Motxilla del 20 de setembre ja és a disposició de socis i simpatitzants, el cava del 75è aniversari, expressament embotellat per les Caves Castellroig de Sant Sadurní d'Anoia. Es tracta d'un excel·lent brut nature reserva que es vendrà només en lots de 6 ampolles a 10 euros la unitat.

La compra es podrà fer al nostre local els dimarts de 8 a 9 del vespre o contactant prèviament amb Pep Gil (93 371 91 85) o Albert Cortès (93 372 67 63).

LOTERIA DE NADAL

També a partir de setembre ja tenim disponible la loteria del 75è aniversari amb el número 34759 (el 34 fa referència a l'any de la fundació, el 75 a l'aniversari i el 9 a l'any 2009 en què tindrà lloc).

La loteria es vendrà en dècims de 3 euros, jugant-ne 2,5 el comprador, i esperem la teva col·laboració directa venent números als teus familiars i amics. Ens cal l'esforç de tots per vendre el màxim possible.

34759

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc

Any 42, núm. 278

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Isidor Cònsul,
Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla (taula de redacció),
Jordi Gironès (autoedició), Elisabeth Bart (tramesa),
i Josep Nuet (dissenyador de la maqueta).
Correcció de textos: Servei Local de Català.
Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: reproducció del cartell i del logo del 75è aniversari	
Calendari	744
Editorial: un cartell i un logo per al 75è aniversari	745
La vall d'Àrreu, per Agustí Revilla	746
El Montmalús des de Vallcivera, per Jordi Gironès	752
Calendari de les Matinals 2008-2009	755
Cicle sobre «75 anys de muntanya i cultura»	756
Informació de la SEAS	757

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

Butlletí de la SEAS, 278 – Setembre-octubre 2008